

μόνος πού γλύτωσε, βρισκότανε στήν παρέα μας. "Αθροπος ποῖχε τραβηγιάρει πολλά καί πού μίλαε λίγα γλυκούντυχο γεροντάκι, συλλογισμένο πάντα καί κατσουφιασμένο, ἔξδν ἀπὸ μερικὲς φορές. Εἶχε ὄρεξη κείνο τὸ βράδι, καί, γιὰ νὰ φέρη διάθεση καί σὲ μᾶς, ἄρχισε νὰ δηγᾶται.

Μᾶς εἶπε πολλὰ γιὰ ταξίδια του, γιὰ περιστατικά του, γιὰ ναβιάγια. Στερνὰ προσπάθησε νὰ σωπάσῃ, γιὰ νὰ πάρῃ ἄλλος σειρά. Σὰ νᾶχε κουραστῇ νὰ συλλογιέται, νὰ νουνίζῃ, νὰ σκυλίζῃ τὰ περυσμένα του καί νὰ λυπᾶται. Μὰ ὁ μπάρμπα Στεριανός, νάρτης καί τοῦτος, ἀπ' τὸ Βασιλικό — ἓνα θαύσσοχωρὶ λίγο μακριὰ μας—τὸν ρώτησε: — Δέ μοῦ λές, καπετὰν Παντελῆ, τί γίνεται ὁ ἄδερφός σου ποῖτiane δέφετος μὲ τὰ Ἑγγλέζικα, ὁ Βαγγέλης;

— "Α! ἔκανε ὁ μπάρμπα Παντελῆς πικραμένος, δὲν τὸ ξέρεις τάχα πὼς πάγει κι αὐτός; "Αχ, μωρέ...καλὰ εἶτανε κείνος στὰ Ἑγγλέζικα μὰ νᾶταν ἡ ὥρα καμένη καὶ ψημένη πού τοῦ κατέβηκε, λέει, νὰ γίνῃ ρωμιὸς καπετάνιος. Σὰ νὰ μὴν εἶτανε ρωμιὸς στὰ Ἑγγλέζικα. "Ας εἶναι, πῆγε σὲ μιὰ ἐταιρεία δική μας. Μπῆκε μέσα στὰ παλιοκάραβα καὶ τὸ κατάφερε νᾶναι πρῶτος. Μὰ τί τῷφελος! Ἡ ἐταιρεία, σὰν κι ὅλα μας, Ρωμαίικη: χωρὶς τάξη, χωρὶς σέβας, χωρὶς κουμάντο. Οἱ νάρτες μὲ στόμα τόσο! "Ολοὶ ἀπάκονοι. Ὁ καθένας μὲ τὸ σκοπό του, ὡς πού, μὲ τὰ σπισονλίκια πού τὰ ρέγουνται οἱ ρωμιοί, ἔγινε δυὸ-τρεις φορές πιρατήρηση στὸν πλοίαρχο πὼς τάχα καθυστεροῦσε, ὅταν τύχαινε, ὅχι ἔξ αἰτίας κακοκαιρίας, μὰ γιὰ νὰ παγαίνῃ, δὲν ξέρω πού,...σὲ δικές του....

"Αβγουστο μήνα, πέρσι, βρισκότανε στὸν Πύργο. Ὁ καιρὸς μελέμι, κιγωμέτι. Σηκώθηκε ὅμως, γιὰτὶ συλλογίζότανε τὰ λόγια πού τοῖπανε. Τὸν εἶχανε ἀγγίξει στὸ φιλότιμο. Πῆγε τέσσερα-πέντε μίλια ὕψω, μὰ πόδισε. Σὰν εἶδε ὅμως ὑστερώτερα τὸν Ἀστριακό, καράβι γερό, θεόφαιτο, καλοθαύμισσο, νὰ βγῇ, τότε κι αὐτὸς ξαναβγήκε γιὰ νὰ μὴ ξαναφανῇ....Πάει καὶ κείνος. Βούλιαξε τὸ καράβι σῆψυχα. Θεὸς σχωρὲς' τονα». Κι ὁ γερονάφτης δάκρυσε.

"Ολοὶ φαινόμεστα λυπημένοι τώρα δὴ. Πικραθήκαμε πολὺ, καὶ ἄρχισε νὰ μᾶς τρώγῃ τὸ σκουλίκι ἀπὸ μέσα μας, γιὰ τὴν μποζοῦ πὸν θάκανε νὰ πάγῃ ἡ πίκρα κάτω.

Σὲ λίγο ἔλα στήν ἐντέλεια τᾶχαμε. Καὶ σὲ κανδυὸ ὥρες,— ἄς μὴ φέξῃ.... Γιὰ τὸ χατῆρι κεινοῦ πὸν πνίγηκε γιὰ τὸ φιλότιμο, τὸ κάψαμε. Ὁ μπάρμπα Σκουλῆς, ὁ βιολάτορας, δὲν ἄργησε νάρθῃ, κι ὁ χορὸς δὲ μᾶς πολυκούρασε ὡς τὸ πρῶτ. Ξημερωθήκαμε. Πράματα συνηθισμένα.

Σωζόπολη

ΣΤΑΒΡΟΣ ΜΑΒΡΟΘΑΛΑΣΣΙΤΗΣ

Η ΚΟΙΝΗ ΓΝΩΜΗ

ΓΡΑΜΜΑ ΣΤΟΝ κ. ΣΚΙΠΗ

Πολυαγαπημένε,

Τώρα ἀκριβῶς μᾶς εἶπαν τὰ ἔσα προσωπικὰ κι ἀστόχαστα μπόρεσε ὁ Παπαντωνίου νὰ γράψῃ γιὰ σένα.

Αἰσθανόμαστε βαθύτατα τὴν ἀνάγκη νὰ σοῦ ποῦμε πόση κατάπληξη καὶ θλίψη ἐννοιώσαμε. Καὶ βέβαια ἐκεῖνος πού βρίζεται ἐκεῖ μέσα εἶναι ὁ Παπαντωνίου, πού προφανῶς προσωπικὸ μικροπάθος τοῦ χάλασε τὴν εὐγενικότητα μιὰ στιγμῇ.

Ἐμεῖς πού τόσο ἐξαιρετικά, τόσο βαθιὰ χαιρόμαστε τὴ δημιουργικότητά σου, πρέπει καὶ πάλι τὴ στιγμῇ τούτῃ νὰ ποῦμε πρᾶμα πού ἔλοι τὸ ξέρουν καὶ κανεὶς δὲν τολμᾷ νὰ πεῖ: πὼς ἀνάμεσα στοὺς σύγχρονους ξεχωρίζεις ὅπως ξεχωρίζει μιὰ κορφὴ μέσα σ' ἓνα μαραζάρη, βουρκιασμένο κάμπο.

Σοῦ σφίγγομε τὸ χέρι

ΠΕΤΡΟΣ καὶ ΠΕΤΡΟΥΛΑ ΨΗΛΟΡΕΙΤΗ

Ο,ΤΙ ΘΕΛΕΤΕ

Τὰ δηγήματα τοῦ Ἀδάξου ἀρχινῆσαν νὰ τυπώνονται στὴν Πόλη, στὸ τυπογραφεῖο τῆς «Ἀνατολῆς», καὶ θᾶναι ἔτοιμα σὲ δυὸ περίπου μῆνες.

— Ὅχι ὅμως μὲ 12 τυπογραφικὰ φύλλα, καθὼς τὸ λογαριάζαμε, μὰ μὲ 5 1)2 μοναχά, γιὰτὶ μὲ τις 167 πού συναχτήκανε γιὰ τὸ τύπωμά τους ὅτε τὰ 5 1)2 φύλλα δὲ θὰ τυπώνονταν ἀ δὲ βρισκότανε κάποιος φίλος νὰ τυπώσῃ μ' ἐξοδὰ του τὸ ριθλιό.

— Στὸ ριθλιαράκι αὐτό, πού ἔχει γιὰ τίτλο «Ἀγκάθια καὶ τριδόλοι» θὰ δημοσιευτοῦνε τὰκόλουθα δηγήματα: «Μπῆκαν κλέφτες στὸ μαντρί», «Τᾶστεια τοῦ κύρ Γιάννη», «Σύζυγος μασκαρᾶς», «Οἱ ἔρωτες τοῦ Καπετάνιου», καὶ «Ὁ πάτερ Ἡλίας», τυπωμένα στὸν πρῶτο καὶ δεῦτερο τόμο τοῦ «Νορμά».

— Ὁ Νίκος Βέης, πούφυγε τὴν περασμένη βδομάδα γιὰ τὴ Γερμανία, τὸ δηγιέται καὶ πρέπει νὰν τὸ πιστέψουμε. Ὅταν πῆγε στὴ Νομαρχία νὰν τοῦ υπογράψουν τὸ διαβατήριό του, ὁ νομάρχης κ. Παπαμιχαλόπουλος δὲν ᾔθελε νὰν τοῦ τοῦ υπογράψῃ γιὰτὶ, λέει, εἶτανε γραμμένος **Νίκος** κι ἔχῃ **Νικόλαος**, καὶ τὸ **Νίκος**, καλέ, εἶναι ἐπέμβαση στὴν ἐπίσημη γλώσσα τοῦ Κράτους!

— Βγήκε τὸ τεῦχος Δ' τοῦ Τόμου Β' τοῦ Δελτίου τῆς Ἑλληνικῆς Λογογραφικῆς ἑταιρείας πού τὸ διευτύνει ὁ καθηγητῆς κ. Ν. Πολίτης.

— Ὁ πάτερ Εὐλόγιος, τὸ πρωτοπαλλήκαρο τοῦ Μιστριώτη στὴς Πανεπιστημιακὲς σκηνές, βούτηξε τρακόσιες δραχμὲς στὸ Σεβαστοπούλειο διαγώνισμα—κ' ἔτσι τὰ ξελαργγίσματά του γιὰ τὴν καθαρεύουσα δὲ μέινανε ἀπλήρωτα.

ΧΩΡΙΣ ΓΡΑΜΜΑΤΟΣΗΜΟ

κ. **Μ.** Καλὰ τὰ λές μὰ δὲν ἀξίζει νὰ γίνεταί περισσόρη κουθέντα γι' αὐτὰ τὰ **παραπούλια**, καθὼς πολὺ δίκαια τὰ χαρακτηρίζεις.— κ. **Φ. Χωρ.** στὴ Λόντρα. Θὰ δημοσιευτεῖ μὰ πρέπει νὰ μάθουμε καὶ τὰλθινὸ σου τῶνομα. — κ. **Σπ. Παν.** Λάβαμε τὴ συντομὴ κ' εὐχαριστοῦμε. Στείλε μας τὰ τραγούδια.